

GŁADZIUCHNY (1) *ai*

N sg m gładziuchny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. i intens. od „gładki” ‘o równej powierzchni’; tu: nie porosły włosami, łysy: Glabellus, Slizuchiny Gładziuchny. Mqcz 146a.

AL